

ÇALIŞKANLIK VE SABIR

Çalışkanlık, belli bir düzen, sistem içerisinde belli bir amaç uğrunda hedefi ertelemeyi bırakıp harekete geçmektir.

Sabır, bir şeyin tamamlanması ya da sonuçlanması için bekleme gücüdür.

Çalışkanlık

Doğduğumuz andan itibaren yaşayabilmek büyüebilmek bir amaca ulaşabilmek için gayret içindeyiz. Başarının altın anahtarı olarak nitelendirebileceğimiz gayret konusu ise durmadan, yılmadan tüm zorluklara rağmen çalışmaya devam etmektir. Bu bağlamda çalışkanlık ve gayret birbirini tamamlayıcı iki kavram olarak karşımıza çıkmaktadır.

“ NASIL ÇALIŞMAK GEREKTİĞİNİ BİLMEK, ÖĞRENMEYİ ÖĞRENMEKTİR. BENCE BU , BİR İNSANIN KENDİNE VEREBİLECEĞİ EN GÜZEL HEDİYEDİR” ROM FRY

Çocuğunuzun Çalışkan Olması için neler yapabilirsiniz?

Çocuğunuza konusu çalışkanlık olan öyküler okuyabilir, kendisiyle film izleyebilirsiniz.

Siz çalışırken çocuğunuzun da size yardım etmesini isteyip ona çok çalıştığını söyleyerek ödüller verebilirsiniz.

Çocuğunuz ile birlikte çalışkanlık ve başarı ile ilgili gazete, dergi ve biyografi gibi yazıları kesip çocuğunuzun bilgi edinmesini sağlayıp empati yapmasını sağlayabilirsiniz.

Çocuğa ilgi ve yetenekleri doğrultusunda yönlendirerek, ihtiyacı olan desteği sağlayarak ona yardımcı olabilirsiniz.

Çocuğa yönelik beklentilerinizde gerçekçi olun, yapabileceğinden fazla görev ve sorumluluk yüklemeyin.

Verimli çalışma amaç doğrultusunda zamanı planlı ve programlı kullanmaktır.

Bunun için de günlük yaşam faaliyetlerinin (yemek, uyku, eğlence, spor vb) planlı olmasına özen gösterin.

Sabır, kuvvetin bir başka adıdır.

• Beklemeyi bilen insan, her şeyi elde edebilir.

Anne -Baba Olarak Nasıl Davranmalıyız...

- Anne baba olarak olaylar karşısında aktif sabır sergileyin ve çocuğunuzun buna şahit olmasına sizi izlemesine fırsat verin. “Sabırlı ol”, demek yerine sabrı sizin yaşadığınızı çocuğunuza gösterin. dile getirmek etkili olmaz, sabırlı olmayı çocuk öğrenemez.
- Sabır, bekleme süreci ile öğretilir ve gün boyunca bu durumu öğretecek ve pekiştirecek fırsatlar ortaya çıkar. Yemek zamanları bunlardan biridir. Ailedeki her birey sofraya oturana kadar, çocuk yemek yemeye başlamamalı, kendini tutmalıdır. Sofradan kalkmak istediği zaman, kalkış iznini almadan önce, her bireyin yemek yemeyi bitirmiş olduğuna emin olmalıdır.
- Sabır ve zaman duygusu birbirleriyle ilişkilidir ve saatlerin fazla bir şey ifade etmediği çocukluk yıllarında, saatlerini doğal kesintilerle ölçmekten hoşlanırlar. Bu yüzden, on beş dakikalık bir süreyi, yemek yeme süresiyle bağdaştırmak uygun olur.
- İnsanda, doğuştan gelen aceleci olma yapısı vardır. Sabır ise, sonradan öğrenilir. 3 Yaşından itibaren çocuklarınızla sabretmek üzerine konuşmaya başlayın. Doğadaki küçük büyük her canlıda insanlar için öğretici değeri yüksek örnekler vardır. Bir karıncanın sabırla buğday taşımada, bir arının yaptığı balda, bir tavuğun yumurtaları üzerinde beklemesinde sabretmeyi öğretecek anlar vardır. Çocuğunuzla bir akşam güneşin batışını birlikte izledikten sonra ona evrende her şeyin belli bir zaman aldığı güneşin birden batmadığını sabahın hemen gelmediğini yaratılan her varlığın bir denge içinde zamanını beklediğini söyleyerek , sabırlı olmanın erdemlerini onunla konuşabilirsiniz
- Çocuğun etrafında, maddi oyuncakların çok fazla bulundurulması ilişkinin sohbetin azlığı sabırsızlığı ve doyumsuzluğu artırır. Çocuğunuzun her isteğine evet demek yerine ona daha çok sabırla kurulan bir ilişki ve daha nitelikli zamanla sohbetler armağan edin.

Sabır değerinin gelişmesi saylamak için ne yapmalıyız?

- Evde birlikte yoęurt mayalayabilirsiniz.
- Limon çekirdeklerini ekip büyümesini bekleyebilirsiniz.
- Çim adam yapabilirsiniz.
- Çok parçalı puzzlelar yapabilirsiniz.
- Bir ayakkabı kutusunun üst kapağını kesip üzerine tam ortaya bir topun geçmeyeceği ama üstünde kalacağı kadar bir delik açıp isterseniz bir figür çıktısı yapıştırıp, çocuğunuzun topu deliğe denk getirmesini sağlatabilirsiniz.

**REHBERLİK SERVİSİNDEN MESAJ VAR:
DEğERLİ VELİLER BU AYKI İKİ DEğERİMİZ
ÇOCUĞUMUZUN TÜM HAYATI BOYUNCA YAŞAMINI
DEVAM ETTİREBİLMESİ İÇİN GEREKLİ İKİ
DEğERDİR.ÖRNEK OLMANIZI BEKLİYOR İYİ
TATİLLER DİLİYORUM**

SABIR İLE İLGİLİ HİKAYE: MINİK KUŞ MASALI

Minik, sevimli ve herşeyi öğrenmek isteyen meraklı bir kuştur. Bir o kadar da sabırsızdır.

Annesi bir gün ona;

- Minik, buraya gelir misin seninle bir şey konuşmak istiyorum, dedi.

Minik annesinin ses tonundan onun birşeyler öğretmek istediğini anladı. Minik hemen annesinin yanına gitti.

- Efendim anneciğim benimle ne konuşmak istiyorsun? Çok sabırsızlanıyorum hadi hemen söyle? diye ısrar etti.

Annesi:- Artık büyüdün canım artık senin de uçuş zamanı geldi. Yarından itibaren çalışmalarına başlıyoruz, dedi.

Miniğin sevinçten gözleri parlamıştı.

Minik:- Gerçekten mi anne hadi dışarı çıkalım. Hemen başlayalım, diye çok ısrar etti.

Annesi onun bu heyecanına karşılık;- Hemen olmaz, yarın sabahı beklemelisin, dedi.

Minik uyumak için odasına gitti. Hemen sabah olsun istiyordu. Bunun için gözlerini sıkıca kapattı. Ama bir türlü sabah olmuyordu. Çareyi uçuş hayalleri kurmakta buldu ve nihayet güneş doğdu.

Minik, uyanır uyanmaz annesinin yanına koştu. Elini yüzünü bile yıkamamıştı.

- Hadi anne, hadi, ben hazırım! dedi.

Annesi:- Bu kadar sabırsız olma yavrum önce kahvaltını yap, dedi.

Ama minik heyecandan kahvaltısını yapamadı. Annesinin kolundan çekip onu dışarı çıkardı.

Annesi miniğe;- Yine her zamanki gibi çok sabırsızsın, diyerek gülümsedi.

Minik yavrusunu kırmadı ve uçuş derslerine başladılar. Annesi miniğe uçuşun kurallarını anlattı.

- Bu gün sadece kanatlarını çırpıp güçleneceksin, dedi.

Minik: - Ama ben bunu biliyorum çok sıkıcı! dedi. Minik saymaya başladı.

- Bir, iki, üç, on, beş, yirmi. Tamam artık kanatlarım güçlendi, diyerek kendini boşluğa bıraktı ve gümm diye yere çakıldı.

Sabırsız miniğin canı çok acımıştı. İlk ders pek iyi geçmemişti. Ertesi sabah tekrar denedi.

Üçüncü dersinde de sabırsızlığından dolayı yine küçük bir kaza atlattı.

Annesi ona sürekli:- Biraz daha sabırlı olursan başaracaksın, diyordu.

Minik:- Sabır, sabır, sabır. bu uçuşu ne zaman öğreneceğim, dedi. O günkü dersleri bitmişti.

Anne kuş miniğe:- Bu günlük bu kadar yeter. Ben yiyecek toplamaya gidiyorum. Ben gelene kadar sakın uçuşmaya çalışma, dedi.

Annesi uçup gözden kaybolmuştu. Düşündüğünün yanlış olduğunu biliyordu. Ama yinede uçuşu denemek istemişti. Annesinin gitmesini fırsat bilerek kanatlarını yine çırpı. O da ne uçuyordu:

-Yaşasın, yaşasın, uçuyorum, dedi. Ama tam başardım demeden birden kendini yerde buldu.

Düştüğü yerden yuvasına çıkabilmek için bir denemiş, iki denemiş, üç denemiş ancak uçuşu başaramamıştı.

Ne yapacağını bilemiyordu. O anda etrafına bakındı. Ama uçuşu derken yuvasından da bir hayli uzaklaşmıştı.

- Keşke annemin sözünü dinleseydim, dedi kendi kendine.

Zaman geçiyordu. Hava kararmıştı. Minik üşümeye başladı. Bu sabah uçuş için sabredemeyip kahvaltı bile yapamadığından karnı çok açılmıştı.

Miniğin karanlıktan korktuğu yetmiyormuş gibi etrafından da kediler geçiyordu. Onu görmesinler diye ağacın arkasına saklandı. Şu an en güvenli yer burasıydı. Ama keşke yuvasında olsaydı. Soğuk, karanlık, açlık ve kediler. Sabırsız olduğu için şimdi çok pişmandı. Annesinin onu arayıp bulacağından emindi. Ama bunun biran önce olmasını istiyordu.

Uzaktan annesinin "Minik!, Minik!" diye telaşla seslendiğini duydu.

Birbirlerini görünce çok sevindiler. Annesine sarıldığında tir tir titriyordu. Yüreğinin korku ile çarptığını annesi bile duyabiliyordu.

Minik:- Aşağıda çok üşüdüm. Çok açtım ve korktum. Bir daha sabredeceğim ve senin sözünü dinleyeceğim. Şu anda çok pişmanım anneciğim, dedi.

Annesi: - Aferin sana. Hatanı anlaman çok güzel, diyerek miniği kanadının üzerine alarak uçuşmaya başladı.

HÜLYA ŞAHNAOĞLU ANAOKULU
REHBERLİK SERVİSİ İLKNUR BAŞEL

MINİK KUŞUN VE ANNESİNİN
DAVRANIŞLARI İLE İLGİLİ KONUŞUP
SORULAR SORUP SABIRIN HAYATTAKİ
ÖNEMİNİ ANLATABİLİRSİNİZ.